

Dağlılar için hayatta çalışmak ve şarkı söylemek aynı değere sahip iki uğraştır. Onun için Karaçay-Malkar atasözlerinden birinde şöyle bir ifade yer alır:

“Cırsız kün batmaz, işsiz karın toymaz.”

Şarkısız güneş batmaz, işsiz karın doymaz.

Dağlılar için şarkı söylemeden geçen zaman yok gibidir. Ava çıkar-ken, harman yerinde çalışırken, ot biçerken, koyun veya at sürüsü güderken, yolda atı ile veya arabasıyla giderken Karaçay-Malkarlı'nın dudaklarından mutlaka bir şarkının sözleri ve melodisi dökülür.

Eski Karaçay-Malkar geleneklerinde müziğin tedavi amacıyla kullanıldığı da görülür. Sözelimi, herhangi bir yerini kıran bir kişinin uyuyup kırılan yerini kımıldatmaması için, arkadaşları ve akrabaları onun yattığı evde bir şölen ve eğlence düzenlerler. Birkaç gün boyunca, hastanın yanında sabaha kadar şarkılar söylerler, müzikler çalarlar, dans ederler. “Caralı saklağan” (Yaralı beklemek) adı verilen bu eski gelenek aynı zamanda hastanın sinirlerini yatıştırır ve moralini yüksel-ten bir terapi özelliği taşır ve onun iyileşme sürecini hızlandırır (Hubiy-lanı Magomet 1968: 3).

Kafkasya'da Elbruz Dağı'nın çevresindeki yüksek vadilerde yüzlerce yıldan beri yaşamakta olan Karaçaylıların ve Malkarlıların dilleri, âdetleri, gelenekleri, hayat tarzları gibi, halk müzikleri de birdir. Eski bir atasözünde bu şöyle ifade edilir:

“Cırını etilgeni Karaçay'da, cırlanganı Bashan'da, tıngılanganı Çegem'de.”

Şarkının bestelenmesi Karaçay'da, söylenmesi Bashan'da, dinlen-mesi Çegem'de.

Bir Karaçay-Malkar atasözü de şöyle der:

“Cırçı ölse da cırı kalır”

Ozan ölse de şarkısı kalır

KARAÇAY-MALKAR
HALK ŞARKILARI

JÁNOS SIPOS – UFUK TAVKUL

KARAÇAY-MALKAR HALK ŞARKILARI

MACAR HALK MÜZİĞİNİN İZİNDE
KAFKASYA'YA BİR SEYAHAT

JÁNOS SIPOS – UFUK TAVKUL

BENGÜ
"Bir Avrasya Yazarlar Birliği Kuruluşudur"

BENGÜ